

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXXV. — Izdan in razposlan dne 10. avgusta 1907.

Vsebina: Št. (190 in 191.) 190. Ukaz o strokovni preskušnji za statistično službo v trgovinskem ministrstvu. — 191. Razglas, da se opušča razločevanje med velikimi davčnimi uradi in davčnimi uradi, in pa o izpremembi naslovov davčnouradnih opravnikov.

190.

Ukaz trgovinskega ministrstva z dne 4. julija 1907. l.

o strokovni preskušnji za statistično službo v trgovinskem ministrstvu.

Člen I.

Na podstavi Najvišje odloke z dne 19. septembra 1906. l. se za kandidate, ki želé doseči stalno službo v staležu statističnih uradnikov trgovinskega ministrstva, uvaja strokovna preskušnja, za katero naj veljajo naslednja določila:

§ 1.

Stalna služba v staležu statističnih uradnikov trgovinskega ministrstva od XI. činovnega razreda navzgor se more praviloma podeliti samo takim kandidatom, ki so strokovno preskušnjo opravili z najmanj zadostnim uspehom.

Izjemoma more v ozira vrednih primerih trgovinski minister posameznim kandidatom izpregledati opravo te preskušnje.

§ 2.

Da se pripusté k statistični službi trgovinskega ministrstva kakor tudi k preskušnji, do tega imajo

pravico samo tisti kandidati, kateri so zrelostno preskušnjo prebili na kaki gimnaziji ali realki, oziroma so dovršili nauke na kaki trgovinski akademiji, koje absolventom pristoji pravica do enoletne prostovoljne službe.

Kandidati morajo vrhutega, preden se pripusté k strokovni preskušnji, dokazati najmanj enoletno dovoljno uporabo v statistični službi trgovinskega ministrstva. Ta uporaba naj se godi tako, da je dovršiti najmanj poluletno službo v delovnostatističnem uradu in potem še poluletno službo v trgovinsko-statističnem ali v uradu za statistiko vmesnega obrata.

V koliko je moči druge osebe izjemoma tudi pred izvršitvijo te enoletne službe pripustiti k strokovni preskušnji, o tem razsoja od primera do primera trgovinski minister.

§ 3.

Tisti v členu I. imenovani kandidati, kateri navzlic triletni v statistični službi trgovinskega ministrstva dovršeni uporabi niso strokovne preskušnje prebili z uspehom, se lahko odpusté iz službe.

§ 4.

Vprašanja, ki se stavijo pri preskušnji, naj obsejajo znanje naslednjih znanstvenih delov in predpisov s posebnim ozirom na njih praktično uporabo:

I. Pojem in teorija statistike in pa osnovne poteze uredbe statistične službe;

II. predpisi, ki merijo na opravilne naloge in uredbo delovnostatičnega urada in stalnega delovnega pridodanega sveta, nadalje osnovne poteze zakonitih in drugih določil o delovni pogodbi, varstvu delavcev, zavarovanju delavcev, delovnem posredovanju in organizaciji delavcev;

III. zakonita določila in drugi predpisi o statistiki vnanje trgovine in vmesnega prometa z najvažnejšimi predpisi vred, ki pridejo v poštev za izvrševanje te statistike, o carinstvu, posebnim zakonom o carinski tarifi in sistematiko avtonomne carinske tarife;

IV. osnovne poteze ustavnega prava avstrijsko-ogrske monarhije; nadalje predpisi o državni službi in pa najbistvenejša določila o uredbi posameznih ministrstev, o opravljenem okrogu njih in najvažnejših podstojnih oblastev, o razredbi državnega proračuna in postaležnem kreditnem gospodarstvu.

§ 5.

V § 4, št. III, ukrenjena preskušnja iz predpisov o carinstvu se more izpregledati tistim kandidatom, kateri so obiskovali carinski tečaj (kurz) in so opravili vsaj manjšo carinsko preskušnjo.

§ 6.

Preskušnja, ki jo je delati samo ustno, se opravlja od primera do primera v trgovinskem ministrstvu.

§ 7.

Preskuševalna komisija sestoji iz predsednika in iz štirih preskuševalnih komisarjev, katere pokliče trgovinski minister v to poslovanje. En ud preskuševalne komisije naj se praviloma vzame iz staleža statističnih uradnikov trgovinskega ministrstva.

§ 8.

O pripustitvi k preskušnji razloča trgovinsko ministrstvo.

Prošnjo za pripustitev je, dokazavši v § 2 predpisane zahteve, vpoložiti pismeno.

§ 9.

Predsednik ima pravico udeleževati se preskuševanja in iz vseh oddelkov preskuševalnega programa staviti vprašanja; v ostalem se naj vsak preskuševalni komisar omejuje samo na odkazano mu stroko.

Stavljenje vprašanj naj se razteza na zadostno mnoge oddelke preskuševalnega programa, da se omogoči zanesljiva presoja kandidatovega znanja. Pri tem je posebno gledati ne tolikanj na spominsko znanje, temveč na korenito razumljenje preskuševalne stvarine.

Predsednik naj pazi na to, da se pri stavi vprašanj ne seza čez meje, določene v tem ukazu.

§ 10.

Po opravljeni preskušnji naj se začne sklepanje o njenem uspehu. Pri tem naj preskuševalna komisija z ozirom na celokupni izid sklene, je-li kandidata potrditi ali ne.

Sklepa se z absolutno večino glasov. Udje preskuševalne komisije oddajajo svoje glasove po činu tako, da po činu najmlajši glasuje najprej, predsednik najzadnji.

Glasovati o tem, ali naj kandidat dobi oceno „izvrstno“, sme se samo tedaj, če je bil kandidat potrjen enoglasno.

Uspeh glasovanja je takoj naznaniti kandidatu.

§ 11.

O teku preskušnje in nje uspehu je pisati zapisnik, ki naj ga podpišejo vsi udje komisije kakor tudi privzeti perovodja.

§ 12.

Proti izjavi preskuševalne komisije ni pripusten pravni lek.

§ 13.

O uspehu preskušnje je kandidatu, če zahteva, izdati izpričevalo, v katerem je poodčititi, je-li preskušnjo opravil z oceno „izvrstno“, „dobro“ ali „zadostno“.

§ 14.

Ako kandidat ni prebil preskušnje, razsodi komisija, čez koliko časa je dovoliti ponavljanje te preskušnje.

Zavrača (reprobira) se na tri mesece najmanj in največ na pol leta.

Ponavljati se sme preskušnja samo enkrat.

§ 15.

V prvem letu po razglasu tega ukaza so te preskušnje oproščeni tisti aspiranti, kateri so že pred veljavnostjo tega ukaza opravili preskušnjo o državnem računstvu.

Člen II.

Določila tega ukaza dobé moč takoj.

Foršt s. r.

191.

Razglas finančnega ministrstva z dne 1. avgusta 1907. l.,

da se opušča razločevanje med velikimi davčnimi uradi in davčnimi uradi, in pa o izpremambi naslovov davčnouradnih opravnikov.

Na podstavi Najvišje odloke z dne 20. julija 1907. l. se opušča razločevanje velikih carinskih uradov in davčnih uradov.

Vsi c. kr. veliki davčni uradi in davčni uradi naj torej imajo v bodoče enotno oznamenilo „c. kr. davčni in sodni depozitni urad“.

Uporaba naduradnikov VIII. in IX. činovnega razreda ni več navezana na davčne urade določenih stojališč.

Naslovi davčno-uradnih opravnikov se izpreminjajo tako:

Dosedanje oznamenilo	Činovni razred	Novo oznamenilo
Davčnouradni praktikant	./.	davčni praktikant
Davčnouradni adjunkt	XI.	davčni asistent
Davčnouradni kontrolor Davčnouradni oficijal	X.	davčni oficijal
Davkar Davkar velikega davčnega urada	IX.	davčni upravnik
Veliki davkar	VIII.	davčni nadupravnik

Naduradnika kakega davčnega urada naj kakor taka v službenem razmerju poleg naslova, ki jima gre osebno rabita, tudi še oznamenilo, ustrezno njiju službenemu stanu „uradni načelnik“, oziroma „kontrolor“.

Korytowski s. r.

